

Mùa Thu Sắp Tới

Chưa đã mùa Thu, đã nhớ Thu...mùa Thu nào đó đã xa mờ / có bà mẹ gánh con đi chợ / dừng lại rất lâu hàng cá khô...

Có những mùa Thu, đất nước tôi...hình như ai cũng con mồ côi? Chàng trai lính trận ngồi ôm súng / không biết làm gì, ngó lá rơi!

Ai nói mùa Thu mùa dịu dàng? Ai nói mùa Thu mùa sang ngang? Thương cây đa quá, Thu hay Hạ / mặc gió bay qua thổi lá vàng...

Có một mùa Thu cô bé bé / trải tờ giấy viết chuyện hôm qua / chuyện như một giấc mơ vừa hiện / thấp thoáng trong vườn những đóa hoa...

Lòng cô bé nghĩ mùa Thu mới / năm học mới Thầy Cô mới thôi! Cô khó mà quên Thu trước đó / lòng cô hồi hộp tím đôi môi...

Tại ai cũng nhớ hoa màu tím...mà tím môi cười cho nhớ thêm? Tôi thật nghe lòng đang rất nhớ / sân trường năm mới nụ cười em...

Có cô giáo áo dài tím tím, có nụ môi hồng rất dễ thương, có cánh tay dài như cánh én / bay kìa trên mặt bằng sương sương...

Đố ai mà biết tôi đang nghĩ / sẽ để gì đây vào bài thơ? Quên nhá gánh gồng vai của Mẹ, quên đi cây súng sắp bung cò...

Hình như tôi nhớ mây Đà Lạt / những áng mây vờn liễu Bích Câu...những con Thiên Nga xô đẩy nước / về đâu không biết sẽ về đâu...

Trần Văn Lệ